

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1762/2543

บริษัท ทวีวงศ์เซมิเจาะ จำกัด โจทก์ นาง ละมัย ศรีพรหม กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 852, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คฯ มาตรา 7, ป.วิ.อ. มาตรา 39, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7, ป.พ.พ. มาตรา 150

ย่อ / หลักกฎหมาย

มูลหนี้ตามเช็คพิพาททั้งสามฉบับ ศาลชั้นต้นได้พิพากษาตามยอม และคดีถึงที่สุดไปแล้ว ย่อมทำให้สิทธิของโจทก์ที่จะเรียกให้ จำเลยทั้งสองชำระเงินตามมูลหนี้ในเช็คพิพาทเป็นอันระงับสิ้นไป ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 852 โจทก์ไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องให้จำเลยทั้งสองรับผิดในมูลหนี้ตามเช็คพิพาทได้อีกคดีจึงเป็นอันเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คฯ มาตรา 7 สิทธิของโจทก์ในการนำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91 ศาลชั้นต้นได้สำนวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้องจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธระหว่างพิจารณา โจทก์และจำเลยทั้งสองแถลงว่า มูลหนี้ตามเช็คพิพาททั้งสามฉบับโจทก์ได้ฟ้องให้จำเลยทั้งสองชดใช้เงินไว้ในคดีแพ่ง หมายเลขแดงที่ 745/2540 ของศาลชั้นต้น โจทก์และจำเลยทั้งสองได้ทำสัญญา ประนีประนอมยอมความและศาลได้พิพากษาตามยอมคดีถึงที่สุดแล้ว ศาลชั้นต้นงดสืบพยาน เนื่องจากคดีพอวินิจฉัยได้แล้ว ตามรายงานกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2541 ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำสั่งว่า สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืนโจทก์ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "เมื่อมูลหนี้ตามเช็คพิพาททั้งสามฉบับศาลชั้นต้นได้พิพากษาตามยอมและคดีถึงที่สุดไปแล้ว ผลของสัญญาประนีประนอมยอมความย่อมทำให้สิทธิของโจทก์ที่จะเรียกให้จำเลยทั้งสองชำระเงินตามมูลหนี้ในเช็คพิพาทเป็นอันระงับสิ้นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 852 แม้จำเลยทั้งสองจะไม่ชำระหนี้ตามสัญญา ประนีประนอมยอมความนั้น โจทก์ก็ไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องให้จำเลยทั้งสองรับผิดในมูลหนี้ตามเช็คพิพาทได้อีกดังนั้น หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทจึงเป็นอันระงับสิ้นผลไปคดีจึงเป็นอันเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธิของโจทก์ในการนำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 แม้ในสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าว ข้อ 4 จะระบุเป็นข้อยกเว้นว่า การตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการยอมความในคดีอาญาด้วย แต่ข้อตกลงดังกล่าวนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบทบัญญัติกฎหมายโดยชัดแจ้งจึงตกเป็นโมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 ที่ศาลล่างทั้งสองให้จำหน่ายคดีออกจาก

สารบบความนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาโจทก์ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

เรื่องฎีกา ตรีวรรณะ . วิชัย วิวิทเสวี . พลประสิทธิ์ ฎีกาพิทักษ์รักษา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา . ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th . <https://thaideka.online/deka/1762/2543>